

Кольо.

Бога ми, господине! Нищо нѣма азъ да скрия отъ занаятътъ си таз' вечерь. Ще видите какъ ще вы нагоста азъ, при всичко чи въ готварницата ми доде да ся намѣси оня *интригантинъ* . . .

Грабчо.

Оф! Какво ти казвамы, какво ни при-казвашъ?

Кольо.

Ако не сполуча да вы нагоста както желаяхъ, погрѣшката е на този-ми-ти граматикъ, който ми отрѣза крилата съ' ножицкитѣ на економіята си!

Грабчо.

Глунавъ ли си, бре? Друго искамы тукъ, а не гозбы и вечери. Искамъ да ми кажешъ кой ни открадна паритѣ.

Кольо.

Вы откраднаха паритѣ?

Грабчо.

Да, обѣсноко! и ще тя обѣся, ако не ми ги върнешъ.

Комисаринъ, Грабчу.

За Бога! Оставете чилѣкътъ, не отнасяйте тъй съ него! Азъ гледамъ отъ лицето му чи той е честенъ человекъ, и чи, безъ затворъ, той ще ни каже онова, което желаете да ся научите. Да, мой приятелю, ако ни ся исповѣдате за всичко,